

MAJ: ZAČETEK NAŠEGA VESELJA

Glasniki veselja in upanja

Generalne konstitucije OFS - člen 26

1. Frančišek je tudi v bolečini okusil zaupanje in veselje, ker je črpal iz:

- izkustva Božjega očetovstva;
- trdne vere, da bo vstal s Kristusom v večno življenje;
- izkušnje, da more najti in hvaliti Stvarnika v vesoljnem bratstvu z vsemi stvarmi.

Zato naj sestre in bratje OFS, v skladu z evangelijem, pritrldijo upanju in veselju do življenja. Naj se vedno bojujejo proti mnogoterim stiskam in malodušju in tako pripravljajo lepšo prihodnost ...

Jezus je bil tesarjev sin (Mt 13,54-58)

Prišel je v svoj kraj in jih učil v shodnici, da so strmeli in govorili: »Od kod ima ta to modrost in te moči? Ali ni to tesarjev sin? Ali ni njegova mati Marija? In njegovi bratje, ali niso Jakob in Jožef in Simon in Juda? In njegove sestre? Ali niso vse pri nas? Od kod ima vendar vse to?«

In spotikali so se nad njim. Jezus pa jim je rekel: »Prerok ni brez časti, razen v svojem kraju in na svojem domu.« In zaradi njih nevere ni storil tam mnogo čudežev.

Kratka misel za premišljevanje in pogovor: Medtem ko v naši duši še vedno odzvanja aleluja – velikonočna radost, upanje in zaupanje, da bomo nekoč vstali tudi mi, si Mati Božja, »Mati veselja«, prizadeva, da bi v nas prebujala razcvet in rast tistega notranjega veselja, ki jo je spremljalo skozi življenje in ki ga želi skrbno gojiti v srcih svojih otrok, saj nas je Jezus izročil v njeno materinsko varstvo. Krščansko veselje namreč ni podobno poljski cvetki, ki sama od sebe zacveti in ne potrebuje posebne vzgoje in nege. Veselje, tisto pravo, ki je sad vere in molitve, je kot roža, zrasla v rastlinjaku, ki jo moramo z vso ljubeznijo negovati in varovati.

Sv. Janez Krizostom pravi: »Ko je Jezus prišel v svoj domači kraj, se je vzdržal izvrševanja čudežev, da ne bi še bolj podžigal zavisti svojih sokrajanov in bi jih moral potem še ostreje obsoditi. Namesto tega je raje predstavil svoj nauk, ki pa ni nič manj kot čudeži vreden

občudovanja.« V domači shodnici so se prisotni spotikali nad njim, rekoč »*Ali ni njegova mati Marija?*« Vkljeni so bili v predsodke, vanje smo pri iskanju Boga nemalokrat vkljeni tudi mi tako, da ne vidimo resnice, ki je v Jezusu. Marija pa je brezpogojno verjela in zaupala angelovemu oznanilu in tudi naš serafinski oče je trdno zaupal v Marijo, Božjo in našo Mater, in jo napravil za svojo zaščitnico in zavetnico Reda. Zaupal je v moč Marijine priprošnje pri Bogu. Pod njen plašč je skrtil vse svoje hčere in sinove, da bi našli zavetje vse do konca dni.

Po njegovem zgledu se Frančiškove sestre in bratje v Marijinem mesecu še posebej ponižno obračamo nanjo s priprošnjo, da nam pri Bogu izprosi milost in modrost, da bi znali živeti krščansko vrednoto veselja, da bi se spodbujati k dobremu, služiti bližnjemu, prepoznavati Božjo navzočnost v lepih in težkih trenutkih življenja, ko se nam zdi, da v vsem tem ni prostora za veselje. Svetniki nas namreč učijo, da ni večjega veselja kot je to, da v čisto vsakdanjih in banalnih stvareh, tudi v bridkostih, odkrijemo lepoto Ljubezni, sladkost Božje navzočnosti«.

Prav tako nas papež Frančišek v zadnjem poglavju apostolske spodbude Veselje evangelija nagovarja s temi besedami: »*Prosimo jo, naj nam s svojo materinsko molitvijo pomaga, da bo Cerkev postala hiša za mnoge, mati za vsa ljudstva in da bi mogel nastati nov svet. Vstali nam s svojo močjo, ki nas napolnjuje z velikim zaupanjem in trdnim upanjem, govori: »Glejte, vse delam novo« (Raz 21,5). Z Marijo se zaupno bližajmo tej obljudi in ji recimo: Devica in mati Marija, Sveti Duh te je vodil, da si v globini svoje ponižne vere sprejela Besedo življenja in se povsem darovala Bogu. Pomagaj nam izreči našo privolitev v nujnosti, ki je silnejša kakor kdajkoli, da bomo oznanjali Jezusovo blagovest. Ti si, napolnjena s Kristusovo navzočnostjo.*«

Daljšo molitev ob koncu spodbude je papež zaključil s temi besedami:

*Mati živega evangelija, vir veselja za male,
prosi za nas. Amen. Aleluja.*

